

”Som redaktør på TV-Avisen sad jeg ofte med en bajer på bordet, lige inden jeg skulle på.

Georg Metz, tidligere studievært, om gamle dage, da det ikke var usædvanligt, at folk havde drukket, når de kom i fjernsynet eller radioen. I radioen havde vi altid øl på studebordet. Jeg kunne også selv være påvirket, fortæller han. I fagbladet Journalisten.

”Da Egon Jensen var kirkeminister, var han det kun til klokken 11.30 ...

Bent Falbert, chefredaktør og tidligere politisk reporter, om 70'ernes afslappede forhold til alkohol. Efter 11.30 sad Jensen ved stambordet i Snapstinget og grundlagde dagens alkoholindtag, siger han. I Journalisten.

Hvorfor kritik af solfanger

Kære Jørgen Jørgensen. Jeg bemærker din kritik (F.S. 02.07.09) af, at en skole investerede i et solvarmeanlæg i stedet for ved bedre vinduer at spare energi, samtidig med at du konstaterer, at skolen faktisk ligger i et fjernvarmeområde.

Og at anlægget ikke (endnu?) er forbundet til fjernvarmesystemet.

Men jeg har på den anden side en fornemmelse af, at din kritik mere går på, at man ikke holder sig til fjernvarme - leveret fra Odenses fjernvarmesystem.

Men Odenses fjernvarme leveres jo fra et elproducerende system, hvis drivende element er udtagsturbiner, og fordeling mellem varmeproduktion og elproduktion derfor balanceres efter behovet for begge dele.

Og dette forhold er i øvrigt årsagen til, at det lokale Fynsværket har en ekstremt høj nyttevirkningsgrad - totalt set. Men er det trods alt så ikke rimeligt at forestille sig skole-anlægget forbundet til fjernvarmenettet - hvad enten skoleanlægget så afgiver sin varmeeffekt til frem-

løbet eller til tilbageløbet. Uanset hvad vil afleveringen medføre lavere brug af fossilt brændsel - eller måske endda halm og andet affald!

Du mener, at skolens anlæg ikke er tænkt ind i helheden. Og ikke afskrives nær så hurtigt som det ellers kunne være sket. F. eks. på grund af ferier!

Men andre solvarmeanlægsbrugere holder vel også ferie? Hvis sammenkobling sker, forbedres skoleanlæggets tilbagebetaling så i virkeligheden? Sammenkobling med fjernvarmesystemet er da heller ikke nogen gratis affære.

Og i hvilken grad forbedres så nettovirkningsgraden og dermed tilbagebetalingstiden? For skolen, altså?

Dit indlæg ser mest ud som at demonstrere ærgrelse over, at nogen måske ikke har tænkt sig om, og at du tillige udviser en slags jalousi på andre energisystemer end netop fjernvarmeanlæg.

Hvis denne jalousi - forhåbentlig da - ikke forefindes, hvorfor tilbyder Dansk Fjernvarme så ikke helt af sig selv at deltage økonomisk i at

skolens anlæg kobles til fjernvarmen?

Herved løstes så den udviklingsopgave, at mindre anlæg for fremtiden bør sammenkobles.

Bl.a. også set i lyset af, at af fjernvarmebundne solfangeranlæg i det fynske område er der næppe mange i forvejen. Af mere påtrængende opgaver burde man måske se på det enorme energitab fra nogle af egnens største el-forbrugere - it-serveranlæggene.

Det største lokalt i Odense af den slags forbruger ca. 800 kw sommer og vinter - og ventileres 100 procent til luften som tab.

Trods naboskab til et af Odense fjernvarmes største fordelings-knudepunkter. Her ligger vist en mere passende udviklingsopgave.

Af Hans Møller Rasmussen
Kallerupvej 3, Odense M -
civilingeniør

Fra udkant til forkant

Infrastruktur

Svendborg-motorvejen blev for nylig åbnet med behørig pomp og pagt, hvor transportministeren agerede snoreklipper.

Et stort, spændende og nødvendigt anlægsprojekt er ved at nå til vejs ende. Det betyder, at Sydlyn langt om længe er koblet op på det danske motorvejsnet.

En god infrastruktur er basis for udvikling af et lokalområde, og det gælder ikke mindst for Sydlyn, som i mange henseender bliver betragtet som et udkantsområde.

Nu skal vi dog ikke bare læne os tilbage og tro, at udviklingen kommer af sig selv, bare fordi vi har fået

en motorvej fra Odense til Svendborg. Tværtimod skal vi blive på hesten og kæmpe for at få Folketingets opmærksomhed, ikke bare til asfalt, men også til den offentlige transport. Svendborgbanen er livsnerven i den kollektive transport mellem Svendborg og Odense, hvor der er mere end en million passagerer om året. Vi skal til en start have anlagt et dobbeltspor fra Svendborg til Stenstrup, så forskellser og aflysninger kan blive nedbragt, og signalanlægget skal udskiftes hurtigst muligt. Den overordnede vision for Svendborg-banen er stadig et dobbeltspor fra Svendborg til Odense, og på disse spor skal der køre oldredne tog!

I 2018 skal Femern-forbindelsen stå færdig, og derfor

har Sydlyn og Lolland en stor interesse i at blive koblet på denne hovedfærdselsåre til Nordtyskland. Et fælles udspil - "Fra omvej til genvej" - er spillet på banen. Med en forbedret vejføring over Tåsinge til Spodsbjerg og nye energivenlige hurtigfærger fra Spodsbjerg til Tårs, kan vi komme fra Svendborg til Nordtyskland på ca. 80 minutter!

Nu er tid ikke bare et mål i sig selv, men en forbedret infrastruktur til andre landsdele og lande skal understøtte udviklingen af to områder, der bliver betragtet som udkantsområder. Vi skal fra udkant til forkant!

Af Niels Chr. Nielsen
Møllevej 10, 5700 Svendborg -
MF for S

Uddannelse = godt arbejdsliv

Uddannelse

Danske skoleelever og studerende nyder lige nu, at de har ferie fra undervisning og lektier. Nogle græner måske tiden på at spekulere over, hvad undervisningen skal føre til, og hvad de helt konkret vil arbejde med, når de bliver voksne. For andre ligger det valg flere år ude i fremtiden.

Vi vil benytte de stille sommerdage til at opfordre alle til at gøre en ekstra indsats for at oplyse de unge om deres muligheder og hjælpe dem på vej, så endnu flere går i gang med en uddannelse.

Trods krisen har virksomhederne og det offentlige brug for dygtige, stabile og fagligt kompetente medarbejdere. Krisen får en ende, og så vil behovet for uddannet arbejdskraft vokse.

For hver person, der i disse år træder ind på arbejdsmarkedet, er der to, der forlader det for at gå på pension og efterløn. Dermed bliver det særligt vigtigt, at de unge finder en plads på arbejdsmarkedet og holder godt fast i den. Uddannelse er den bedste måde at gøre det på. Det viser sig blandt andet ved, at otte ud af ti unge, der fik offentlig forsyngelse i 2008, ikke havde en kompetencegivende uddannelse.

Vi har i regeringen taget flere initiativer for at få de unge til at begynde på og gennemføre en uddannelse. Blandt meget andet er der taget initiativ til uddannelsesforløb i kombination med

job, udbygning af opsøgende vejledning til unge under 25, en målrettet 10. klasse samt mere attraktive grundforløb på erhvervsuddannelserne.

Der vil altid være brug på dygtige, stabile og kompetente medarbejdere, der er klædt fagligt godt på og indstillede på at følge med udviklingen og tilegne sig de kompetencer, der skal til for at kunne gøre det.

Derfor gør regeringen en stor indsats for, at unge får en uddannelse til glæde for de enkelte og samfundet som helhed. Vi opfordrer til, at I gør det samme.

Af Inger Støjberg og Bertel Haarder
Elmevej 6, Hadsund -
A.L. Drewsensvej 4, København Ø
beskæftigelsesminister (V)
og undervisningsminister (V)

Drop hykleriet og legalisér hash

Hashkultur

Så længe det er tilladt at ryge almindelige dødbringende cigaretter, vil det være logisk også at legalisere hash.

Lidt provokerisk bør Kerteminde Kommune overveje at søge Justitsministeriet om en dispensation til at oprette særlige caféer til køb af hash til eget forbrug. Ligesom det kendes i Holland. Københavns Kommune har allerede søgt dispensation. En række sociologer og

læger mener, det vil være en god idé med en legalisering. Eksempelvis overlæge i psykiatri og leder af Stofrådgivningen i København Henrik Rindom. Helt konkret mener han, at vi i stedet for hylkerisk forbud bør skabe nogle rammer for vores unge, hvor det er o.k. at tale om deres oplevelse med hash. Dermed er det muligt at indgå i en dialog og præge de unge i en positiv retning i forhold til vores eksisterende hashkultur. Flere eksperter understreger, at en legalisering

hverken vil betyde et større forbrug eller flere skadevirkninger.

Når regeringen nu lukker Christiania endegyldigt, så kan Kerteminde markere sig som Danmarks innovationslab. Et symbol på kreativitet, iværksætter og politisk mod. Måske endda "lyset over Kerteminde" begynder at give mening efter lidt "sjov tobak".

Af Michael Gravesen
Bakkevej 12, Langskov - byråds-kandidat, Det Radikale Venstre

Kronik

13. JULI 2009

Robert Johannes Rasmussen

At Berlin aldrig sover, gjorde Tom Kristensen os allerede opmærksom på i 1921 i digtet Nat i Berlin. Sådan var det dengang, sådan er det også i dag

Ode til Berlin

Berlin glemmer ikke, men vælger aktivt (og bevidst) at huske. Det er en dyd, det er en nødvendighed, ikke at glemme, ikke at negligere, fortiden. Overalt, hvor man kommer, hvor man går, hvor man kigger hen, dér er fortiden til stede. Monumental i sin historiske væld omfavner den os og lader os forstå, at intet er glemt. Historien er forankret i byens selvbevidsthed, og hvor end man befinder sig, pulserer den som en dunkende åre igennem byen. Berlin er som en levende organisme, der varsomt tager hånd om sin glædelose fortid samtidig med, at den forstår at blomstre som en dynamisk og turbulent charmerende storby. Berlin værner nænsomt om sin historie, men bliver aldrig moderligt overbeskyttende.

Berlin er den tyske moderby, der plejer sine år, der ikke for så længe siden var blodende sår. Berlin er et sus, et historisk vingesus. Så står man ved den skamskudte Kaiser-Wilhelm-Gedächtniskirche, der troner som et deformt vidnesbyrd over krigens altødelæggende ragnarok. Så står man ved Brandenburger Tor, hvor først Kennedy, så Reagan og Clinton holdt deres respektive taler. Så står man ved Goldt Else, der på toppen af Siegessäule spejder ud over Tiergarten. Udover Berlin. Ved Siegessäule, hvor Obama, den nye verdens leder, holdt sin tale for tusindvis af begejstrede tyskere, begejstrede berlinere, begejstrede mennesker. Ved Siegessäule, der minder os danskere om slaget, om nederlaget, ved Dybbøl.

Hvor du end går, hvor du end sætter dine fødder og lader dine øjne hvile, der finder du mindesmærker over den galskab, over det krigsraseri, verden blev opslugt af og kastet ud i.

Et af Berlins mest omdiskuterede mindesmærker - Denkmål für die ermordeten Juden Europas - finder man ikke langt fra Brandenburger Tor. På en af Berlins dyreste pladser, hvor kvadratmeterprisen ikke står ragerer i den billige ende, åbnede kunstneren Peter Eisenheim i 2005 et 19.000 kvm stort mindesmærke. Her rejser høje, rektangulære blokke af mørkegrå cement sig. Så langt øjet rækker, ser man disse imponante steler rejse sig i et labyrintisk virvar af mørke og skygger. Man forsvinder i et mylder af blokke, og selvom enhver symbolik ifølge Eisenheim skulle være undgået, så åbner det uvilkårligt for en række nærliggende fortolkninger. At man ikke ved, hvad der venter om næste hjørne. At jødernes færd gennem krigen var præget af usikkerhed og angst.

Ligeledes fortæller bronzeplaketter, nedlagt i jorden overalt i Berlin, at i dette og dette og dette hus, der boede jødiske familier, der blev deporteret til Auswitz, Birkenau eller andre udryddelseslejre, hvor de mistede livet. Man slipper aldrig for stillingtagen, når man besøger Berlin. Man slipper aldrig for at tænke på den tid, hvor tusindvis, ja millionvis af uskyldige mennesker levede i angst og blev kastet ud i et skælvende, verdensomspændende vanvid.

Berlin Mitte huser velsagtens nogle af byens smukkeste bygningsværker. Her kan man gå tur på Uster den Linden, her ligger Brandenburger Tor og pragtbygget Humboldt-Universität. Ja, i Berlins historiske bykerne nærmest falder man over seværdighederne, der tæller smukke barokke og klassicistiske bygningsværker og internationalt berømmede museer.

At stå foran portene til det forhenværende Friedrich-Wilhelm-Universität, det nuværende Humboldt-Universität, hvor mastodonten og humanisten Wilhelm von Humboldt troner i ophøjet positur, er ubeskriveligt af flere årsager. Man kan fra universitetet spejde over på Bebelplatz, hvor over 20.000 bøger er majnat i 1933 blev brændt på bålet. På foranledning af nationalsalisterne fodrede en hujende menneskemængde de sultne flammer med humanismen og den jødiske ånd i bogform. Her måtte bøger af Thomas Mann, Heinrich Heine og Stefan Zweig ofres, da de ikke passede ind i den nye nazistiske regering. Det ville givetvis have smertet Humboldt, hvis han havde overværet dette vanvid mod litteraturen, mod kunsten. Humboldt, der var nær ven af Goethe og Schiller. I dag kan man på Bebelplatz - i midten af pladsen - stifte bekendtskab med Micha Ulmanns værk, der er et mindesmærke over bogafbrændingen. Under en glasplade kan man se ned i et hvidt rum, et bibliotek, med tomme hylder. Hylder, hvor der er plads til 20.000 bøger.

Museums-Insel, der er Berlins store museumskompleks, er uden sidestykke i verden. Museumsoen, den ligger placeret midt i Spree, huser fem meget forskellige museer: Altes Museum, Neues Museum, Alte Nationalgalerie,

”Berlin er åbenhed. Berlin er imødekommenhed. Berlin er glæde - livsglæde.

Pergamon Museum og Bode Museum. Her kan man, som kunstelsker, som kunstconnoisseur, svælge i et utal af epoker og stilarter.

Her må jeg med glæde og entusiasme fremhæve Alte Nationalgalerie, hvis arkitektur alene er en fryd for øjnene. Arkitekturen er inspireret af oldtidens tempelbygninger, og museets samling består af europæisk 1800-tals kunst med vægt på den tyske romantik. Her bør man især bemærke den smukke samling af Caspar David Friedrich-værker, som museet er i besiddelse af. Han er en højpotent romantiker, hvis stil ligger i smuk forlængelse af briten J. M. W. Turners. Som romantiker var hans forhold til naturen stærkt åndeligt, kristent og fyldt med symbolik. Hans værker er fulde af længsel: efter det åndelige liv hinsides graven, efter storhed, efter intense oplevelser. Når man beundrer hans værker, skal man se efter hans symbolik. F.eks. egetræer og gotiske kirker, som repræsenterer kristendommen. Udgåede træer, der repræsenterer død og fortvivlelse. Skibe, der symboliserer overgangen fra nuet til evigheden. Skikkelser, der kigger ud af vinduer eller mod horisonten, symboliserer længsel. Besøg museet og oplev ikke kun Friedrich, men også Manet, Cézanne, Renoir og vor egen Bertel Thorvaldsen - det er overvældende og imponant.

Berlin er i sandhed en kulturens og kunstens kerneby, der ikke kun udgøres af sin egen fortid. Den lever og ånder naturligvis også i en sprudlende nutid, hvor kunst og kultur skaber rammen for en af de mest interessante og multifacetterede, europæiske storbyer. Berlin er et epicenter for litteratur, billedkunst, arkitektur, film og filosofi. En højborg for humaniora og de æstetiske videnskaber. Her kan man gå tur med Rilke i Tiergarten, sidde på en café med Heine og nyde Döblin på, på Alexanderplatz - hvor ellers? Berlin er byen, hvor man entusiastisk kan dyrke de kanoniserede klassikere, læse mesterværkerne og svælge hen i lutrende sætninger skrevet af nogle af litteraturhistoriens absolutte mastodonter.

Man kan også, hvis man ønsker at slappe af med mere nutidig litteratur, gøre sig det mageligt på en bänk på Museums-Insel, sætte sig på en café,

maske en Starbucks, eller slå sig ned ved Spree på trapperne bagved Rigsdagen, der smukt indrammer Berlins bykerne som et par læber i et krøllet smil. Floden byder på dulmende kolighed, på skygge og søgighed, hvis man for en kort stund ønsker at forsvinde fra byens asfalthede. Her kan man give sig i kast med en omgang Berlin Noir - denne nye, sprogligt æstetiske krimitype, der praktiseres af f.eks. Volker Kutsch. Her kan man slænge sig med medbragt kaffe. Her kan man nyde det myldrende liv, der omgiver én.

Berlin er en ægte flonor-by, en livsnyder-by, og befinder man sig på Kurfürstendamm, så vil man kunne opleve det klassiske Charlottenburg, der indbydende drager flanører til slentreture og afslapning eller, som berlinerne siger, "Am Ku'damm bummeln gehen". Her kan man opleve cafélivet, hvor livsnyderne mestrer den diskrete charme, borgerskabet behersker så godt. Her hersker en afslappet stemning af "leben und leben lassen", af at have al tid i verden til at fordybe sig i sin avis, i sin litteratur og drikke sin kaffe i afslappet magelighed for bagefter at gå på bogjagt i de mange spændende bogbutikker. Berlin er åbenhed. Berlin er imødekommenhed. Berlin er glæde - livsglæde.

At Berlin aldrig sover, gjorde Tom Kristensen os allerede opmærksom på i 1921 i digtet Nat i Berlin. Sådan var det dengang, sådan er det også i dag. Besøg denne prægtige, tyske storstad, hvor Asta Nielsen havde hjemme. Tag på museerne. Nyd malerierne. Opslug epokerne. Besøg Potsdamer Platz, der med sin monumentale arkitektur på godt og ondt mimer et mini-Manhattan. Besøg filmmuseet. Lad dig forlede af opera og klassisk musik. Lad dig forføre af Bachs barokke kantater i én af Berlins smukke kirker. Besøg Gendarmenmarkt og beundre de smukke tvillingekirker, Deutscher Dom og Französischer Dom. Eller måske du er én af de heldige, der skal høre U2 give den gas på Olympia Stadion nu til sommer?

Berlin er stor, men intim. Berlin er grandios, men ikke overlæst. Berlin er moderne, men ikke hypermoderne. Berlin er herlig!

Robert Johannes Rasmussen
Jagtvej 34, 1. th., Odense C

Robert Johannes Rasmussen er speciallæstuderende i litteratur- og medievidenskab på SDU.